

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๔๐๐)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปรับปรุงรายได้และรายจ่าย
ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๖๙ (พ.ศ. ๒๕๖๓) อธิบดีกรมสรรพากร
ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปรับปรุงรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน” หมายความว่า บริษัท
หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันตามมาตรา ๗๑ ทวิ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร

“ธุรกรรมที่ถูกควบคุม” หมายความว่า ธุรกรรมระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน

“ธุรกรรมที่ไม่ถูกควบคุม” หมายความว่า ธุรกรรมระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลที่คู่สัญญาของธุรกรรมนั้นไม่ใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน

“ผลตอบแทนสำหรับธุรกรรม” หมายความว่า รวมถึง ตัวชี้วัดทางการเงินซึ่งสัมพันธ์
กับวิธีการกำหนดราคาที่ใช้ ดังต่อไปนี้ หรือตัวชี้วัดทางการเงินอื่นที่เหมาะสมซึ่งสัมพันธ์กับวิธีการ
กำหนดราคาอื่น แล้วแต่กรณี

(๑) ราคา สำหรับวิธีการเปรียบเทียบราคาที่มีได้ถูกควบคุม

(๒) อัตรากำไรจากการขายต่อ สำหรับวิธีราคาขายต่อ

(๓) อัตรากำไรส่วนเพิ่มจากต้นทุน สำหรับวิธีราคาทุนบวกกำไรส่วนเพิ่ม

(๔) อัตรากำไรสุทธิ สำหรับวิธีอัตรากำไรสุทธิที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรม

(๕) ส่วนแบ่งกำไรจากการดำเนินงาน สำหรับวิธีแบ่งสรรกำไรของธุรกรรม

ข้อ ๒ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันมีข้อกำหนดทางด้านการพาณิชย์
หรือการเงินระหว่างกัน โดยมีการกำหนดผลตอบแทนสำหรับธุรกรรมที่ถูกควบคุมนั้นแตกต่างไปจากที่ควร
จะกำหนดหากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการโดยอิสระ ในลักษณะที่เชื่อได้ว่า
มีการถ่ายโอนกำไร อันทำให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลรายหนึ่งรายใดไม่ได้รับหรือได้รับกำไร

หรือเงินได้พึงประเมินที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีน้อยกว่าที่พึงจะได้รับหากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการโดยอิสระ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจปรับปรุงรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวเพื่อให้ได้จำนวนรายได้ที่พึงได้รับและรายจ่ายที่พึงได้จ่ายหากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการโดยอิสระ เสมือนว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้รับและได้จ่ายตามนั้นเพื่อใช้ในการคำนวณกำไรสุทธิที่ต้องเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา ๖๕ แห่งประมวลรัษฎากร หรือเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๗๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

จำนวนกำไรหรือเงินได้พึงประเมินของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งจะถือว่าเป็นจำนวนที่พึงได้รับหากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการโดยอิสระต่อเมื่อการกำหนดผลตอบแทนสำหรับธุรกรรมที่ถูกควบคุมนั้นไม่แตกต่างไปจากผลตอบแทนสำหรับธุรกรรมที่ไม่ถูกควบคุม อันอาจเทียบเคียงกันได้

ในการพิจารณาปรับปรุงรายได้และรายจ่ายตามวรรคหนึ่งและการพิจารณาเทียบเคียงผลตอบแทนสำหรับธุรกรรมตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อ ๓ ถึงข้อ ๑๐

ข้อ ๓ ธุรกรรมที่ไม่ถูกควบคุมจะเข้าลักษณะเป็นธุรกรรมที่อาจเทียบเคียงกันได้กับธุรกรรมที่ถูกควบคุมในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อธุรกรรมที่นำมาเทียบเคียงกันนั้นไม่มีความแตกต่างอันอาจส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อตัวชี้วัดทางการเงินที่ถูกตรวจสอบด้วยวิธีการกำหนดราคาตามข้อ ๕ หรือ

(๒) เมื่อธุรกรรมที่นำมาเทียบเคียงกันนั้นมีความแตกต่างอันอาจส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อตัวชี้วัดทางการเงินที่ถูกตรวจสอบด้วยวิธีการกำหนดราคาตามข้อ ๕ แต่ได้มีการปรับปรุงความสามารถในการเทียบเคียงกันของธุรกรรมนั้นอย่างเหมาะสมเพื่อขจัดผลกระทบของความแตกต่างดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๔ ในการพิจารณาความสามารถในการเทียบเคียงกันตามข้อ ๓ ให้นำปัจจัยดังต่อไปนี้มาพิจารณาเท่าที่มีความเกี่ยวพันในเชิงเศรษฐกิจกับข้อเท็จจริงและสถานการณ์

(๑) ข้อตกลงตามสัญญาในการทำธุรกรรม

(๒) หน้าที่งานที่คู่สัญญาแต่ละรายรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมนั้น โดยคำนึงถึงสินทรัพย์ที่ใช้และความเสี่ยงที่รับ

(๓) ลักษณะของทรัพย์สินที่โอนหรือบริการที่ทำ

(๔) สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในขณะที่ทำธุรกรรม และ

(๕) กลยุทธ์ทางธุรกิจซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันใช้ในการทำธุรกรรม

ข้อ ๕ ในการพิจารณาว่าผลตอบแทนสำหรับธุรกรรมที่ถูกควบคุมเป็นผลตอบแทนสำหรับธุรกรรมที่พึงกำหนดหากได้ดำเนินการโดยอิสระให้พิจารณาเลือกใช้วิธีการกำหนดราคาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสถานการณ์ในแต่ละกรณีโดยคำนึงถึงปัจจัยที่กำหนดไว้ตามข้อ ๖ ประกอบการเลือกใช้นั้น

วิธีการกำหนดราคาตามวรรคหนึ่ง หมายถึง วิธีการกำหนดราคาที่ได้รับการรับรองแล้วดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการเปรียบเทียบราคาที่มีได้ถูกควบคุม (Comparable Uncontrolled Price Method) โดยการเทียบเคียงระหว่างราคาที่เรียกเก็บจากการโอนทรัพย์สินหรือการให้บริการสำหรับธุรกรรมที่ถูกควบคุมกับราคาที่เรียกเก็บจากการโอนทรัพย์สินหรือการให้บริการสำหรับธุรกรรมที่ไม่ถูกควบคุมอันอาจเทียบเคียงกันได้

(๒) วิธีราคาขายต่อ (Resale Price Method) โดยการเทียบเคียงระหว่างอัตรากำไรจากการขายต่อซึ่งผู้ซื้อทรัพย์สินผ่านธุรกรรมที่ถูกควบคุมได้รับจากการนำทรัพย์สินนั้นไปขายต่อผ่านธุรกรรมที่ไม่ถูกควบคุมกับอัตรากำไรจากการขายต่อซึ่งได้รับจากการซื้อมาและขายต่อทรัพย์สินผ่านธุรกรรมที่ไม่ถูกควบคุมอันอาจเทียบเคียงกันได้

(๓) วิธีราคาทุนบวกกำไรส่วนเพิ่ม (Cost Plus Method) โดยการเทียบเคียงระหว่างอัตรากำไรส่วนเพิ่มจากต้นทุนซึ่งรวมทั้งต้นทุนทางตรงและทางอ้อมในการโอนทรัพย์สินและให้บริการสำหรับธุรกรรมที่ถูกควบคุม กับอัตรากำไรส่วนเพิ่มจากต้นทุนซึ่งรวมทั้งต้นทุนทางตรงและทางอ้อมในการโอนทรัพย์สินและให้บริการสำหรับธุรกรรมที่ไม่ถูกควบคุมอันอาจเทียบเคียงกันได้

(๔) วิธีอัตรากำไรสุทธิที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรม (Transactional Net Margin Method) โดยการเทียบเคียงระหว่างอัตรากำไรสุทธิที่สัมพันธ์กับฐานที่เหมาะสม (เช่น ต้นทุน ยอดขาย หรือสินทรัพย์ เป็นต้น) ซึ่งเป็นผลจากการทำธุรกรรมที่ถูกควบคุม กับอัตรากำไรสุทธิที่สัมพันธ์กับฐานเดียวกันนั้น ซึ่งเป็นผลจากการทำธุรกรรมที่ไม่ถูกควบคุม

(๕) วิธีแบ่งสรรกำไรของธุรกรรม (Transactional Profit Split Method) โดยการปันส่วนผลกำไร (หรือขาดทุน) ที่ได้รับจากธุรกรรมที่ถูกควบคุม ให้เป็นไปตามส่วนที่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแต่ละรายได้มีส่วนร่วมดำเนินการในธุรกรรมที่ถูกควบคุมนั้นเพื่อให้แต่ละบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นได้รับส่วนแบ่งตามส่วนที่พึงคาดหมายว่าจะได้รับหากได้มีส่วนร่วมดำเนินการในธุรกรรมที่ไม่ถูกควบคุมอันอาจเทียบเคียงกันได้เว้นแต่ในกรณีที่สามารถนำวิธีการกำหนดราคา วิธีการใดวิธีการหนึ่งตาม (๑) ถึง (๔) มาปรับใช้เพื่อหาจำนวนกำไรหรือเงินได้พึงประเมินบางส่วนที่คู่สัญญาที่เป็นอิสระพึงได้รับสำหรับการปฏิบัติหน้าที่งานที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมที่ถูกควบคุมนั้นได้ให้นำวิธีแบ่งสรรกำไรของธุรกรรมมาปรับใช้เฉพาะกับส่วนของกำไรที่คงเหลืออยู่หลังจากหักจำนวนกำไรหรือเงินได้พึงประเมินที่ได้จากการปรับใช้วิธีการกำหนดราคาตาม (๑) ถึง (๔) แล้ว

การเลือกใช้วิธีการกำหนดราคาอื่นนอกเหนือจากวิธีการกำหนดราคาที่ได้รับรองแล้วตามวรรคสอง จะสามารถกระทำได้เฉพาะในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถปรับใช้วิธีการกำหนดราคาที่ได้รับรองแล้ว กับธุรกรรมที่ถูกควบคุมได้อย่างสมเหตุสมผลและมีวิธีการกำหนดราคาอื่นที่อาจปรับใช้ได้กับกรณีได้อย่างเหมาะสมที่สุด โดยหากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลประสงค์จะเลือกใช้วิธีการกำหนดราคาอื่น ให้แจ้งต่ออธิบดีกรมสรรพากรเป็นหนังสือพร้อมคำอธิบายเบื้องต้นเกี่ยวกับวิธีการกำหนดราคาดังนั้น ภายในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการปรับใช้วิธีการกำหนดราคาดังนั้นกับธุรกรรมที่ถูกควบคุม พร้อมทั้งจัดเตรียมเอกสารหรือหลักฐานซึ่งอธิบายถึงเหตุที่ไม่สามารถปรับใช้วิธีการกำหนดราคาที่ได้รับรองแล้ว กับธุรกรรมที่ถูกควบคุมได้และคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการกำหนดราคาอื่นที่ปรับใช้นั้นโดยละเอียด พร้อมให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

ข้อ ๖ ในการพิจารณาเลือกใช้วิธีการกำหนดราคาที่เหมาะสมที่สุดตามข้อ ๕ ให้คำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

(๑) จุดแข็งและจุดอ่อนของแต่ละวิธีการกำหนดราคา

(๒) ความเหมาะสมของวิธีการกำหนดราคาตามลักษณะของธุรกรรมที่ถูกควบคุมผ่านการวิเคราะห์หน้าทำงานของคู่สัญญาแต่ละรายในธุรกรรมที่ถูกควบคุมนั้นโดยคำนึงถึงสินทรัพย์ที่ใช้และความเสี่ยงที่รับ

(๓) ความมีอยู่ของข้อมูลที่น่าเชื่อถือที่จำเป็นในการปรับใช้วิธีการกำหนดราคาที่ใช้

(๔) ระดับความสามารถในการเทียบเคียงกันได้ระหว่างธุรกรรมที่ถูกควบคุมและธุรกรรมที่ไม่ถูกควบคุม รวมถึงความน่าเชื่อถือของการปรับปรุงความสามารถในการเทียบเคียงกันตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง (๒)

ข้อ ๗ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีการทำธุรกรรมที่ถูกควบคุมตั้งแต่สองธุรกรรมขึ้นไปภายใต้สถานการณ์เดียวกันหรือใกล้เคียงกัน โดยธุรกรรมดังกล่าวมีความเกี่ยวเนื่องกันและไม่สามารถวิเคราะห์แยกจากกันได้อย่างน่าเชื่อถือ ให้รวมธุรกรรมดังกล่าวเข้าด้วยกันเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาตามข้อ ๓ ถึงข้อ ๖

ข้อ ๘ ในกรณีที่สามารถคำนวณช่วงของผลตอบแทนที่พึงได้รับหากได้ดำเนินการโดยอิสระได้เมื่อนำช่วงดังกล่าวมาเทียบเคียงกับตัวชี้วัดทางการเงินสำหรับธุรกรรมที่ถูกควบคุมหรือชุดของธุรกรรมที่ถูกรวมเข้าด้วยกันตามข้อ ๗ ที่ได้ถูกตรวจสอบด้วยวิธีการกำหนดราคาตามข้อ ๕ แล้ว และปรากฏว่าตัวชี้วัดทางการเงินนั้นอยู่นอกช่วงของผลตอบแทนที่พึงได้รับหากได้ดำเนินการโดยอิสระเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจปรับปรุงรายได้และรายจ่ายอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกรรมที่ถูกควบคุมของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถูกตรวจสอบนั้นตามข้อ ๒ เพื่อปรับปรุงให้ตัวชี้วัดทางการเงินดังกล่าวสามารถสะท้อนสถานการณ์ของกรณีได้ดีที่สุดและอยู่ภายในช่วงของผลตอบแทนที่พึงได้รับหากได้ดำเนินการโดยอิสระ

ช่วงของผลตอบแทนที่พึงได้รับหากได้ดำเนินการโดยอิสระตามวรรคหนึ่ง หมายถึง ช่วงของตัวชี้วัดทางการเงินอันเป็นผลที่ได้จากการปรับใช้วิธีการกำหนดราคาที่เหมาะสมที่สุดตามข้อ ๕ กับธุรกรรมที่ไม่ถูกควบคุมหลายธุรกรรมที่อาจเทียบเคียงกันได้ตามข้อ ๓

ข้อ ๙ ภายใต้บังคับของวรรคสอง ในกรณีที่ธุรกรรมที่ถูกควบคุมเป็นการบริการจะถือว่าค่าตอบแทนสำหรับการบริการดังกล่าวเป็นค่าตอบแทนที่พึงกำหนดหากได้ดำเนินการโดยอิสระต่อเมื่อ

(๑) เป็นค่าตอบแทนสำหรับการบริการที่ได้กระทำจริง

(๒) บริการนั้นมีประโยชน์หรือพึงคาดหมายได้ว่าจะมีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือในทางการค้าแก่ผู้รับบริการ

(๓) เป็นบริการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นอิสระภายใต้สถานการณ์ที่อาจเทียบเคียงกันได้พึงจ่ายค่าตอบแทนเพื่อให้ได้รับบริการนั้นจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน หรือเพื่อให้มีการทำบริการนั้นโดยหน่วยงานภายในของตนเอง และ

(๔) จำนวนค่าตอบแทนเป็นจำนวนที่พึงกำหนดหากได้ดำเนินการโดยอิสระสำหรับการบริการที่อาจเทียบเคียงกันได้

ค่าตอบแทนของธุรกรรมบริการซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์ของความเป็นเจ้าของของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่ถือว่าเป็นค่าตอบแทนที่พึงกำหนดหากได้ดำเนินการโดยอิสระ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ธุรกรรมที่ถูกควบคุมเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินไม่มีตัวตนให้คำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้ประกอบการพิจารณาผลตอบแทนสำหรับธุรกรรมที่ถูกควบคุมด้วย

(๑) กรณีที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ในทรัพย์สินไม่มีตัวตนให้คำนึงถึงหน้าที่งานที่คู่สัญญาแต่ละรายรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การปรับปรุง การบำรุงรักษา การคุ้มครอง และการแสวงหาประโยชน์ในทรัพย์สินไม่มีตัวตนนั้น โดยคำนึงถึงสินทรัพย์ที่ใช้และความเสี่ยงที่รับ

(๒) กรณีที่เกี่ยวข้องกับการให้สิทธิการใช้ ขาย หรือโอนทรัพย์สินไม่มีตัวตนให้คำนึงถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ข้อจำกัดทางภูมิศาสตร์ คุณลักษณะที่เฉพาะตัวหรือไม่เฉพาะตัว และสิทธิในการมีส่วนร่วมพัฒนาในทรัพย์สินไม่มีตัวตน

ข้อ ๑๑ เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้ปรับปรุงรายได้และรายจ่ายอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกรรมที่ถูกควบคุมของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลรายหนึ่งรายใดตามข้อ ๒ แล้ว หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าการปรับปรุงตามข้อ ๒ มีส่วนที่เป็นการปรับเพิ่มรายได้สำหรับธุรกรรมที่ถูกควบคุมซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถูกปรับปรุงยังไม่เคยได้รับจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งของธุรกรรมที่ถูกควบคุมหรือมีส่วนที่เป็นการปรับลดรายจ่ายสำหรับธุรกรรมที่ถูกควบคุมซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ที่ถูกปรับปรุงได้จ่ายออกไปให้กับคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งของธุรกรรมที่ถูกควบคุมแล้ว จำนวนรายได้ที่ไม่ได้รับจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งหรือจำนวนรายจ่ายที่จ่ายเกินออกไปให้แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถูกปรับปรุงนั้นได้จ่ายออกไปให้แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง และให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาปรับปรุงรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันให้เสมือนว่าได้มีการรับและจ่ายเงินได้พึงประเมินดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการคำนวณกำไรสุทธิที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๖๕ แห่งประมวลรัษฎากร หรือเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๗๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๑๒ ภายใต้บังคับของวรรคสอง เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้ปรับปรุงรายได้และรายจ่ายสำหรับธุรกรรมที่ถูกควบคุมของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลรายหนึ่งรายใดตามข้อ ๒ หรือข้อ ๑๑ แล้ว หากปรากฏข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถูกปรับปรุงรายได้และรายจ่ายตามข้อ ๒ หรือข้อ ๑๑ ดังกล่าวไม่มีการโต้แย้งการปรับปรุงนั้นและได้ชำระภาษีให้เป็นไปตามผลของการปรับปรุงดังกล่าวแล้ว หรือได้มีการโต้แย้งการปรับปรุงนั้นแต่ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาศาลเป็นที่สุดแล้ว และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้ยอมชำระภาษีให้เป็นไปตามผลของคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาดังกล่าวแล้ว และ

(๒) จำนวนรายได้หรือรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวที่ถูกปรับปรุงโดยเจ้าพนักงานประเมินตามข้อ ๒ นั้น เป็นจำนวนที่ได้เคยถูกรวมในการคำนวณกำไรสุทธิหรือเงินได้พึงประเมินที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งของธุรกรรมที่ถูกควบคุมแล้ว และคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งมิได้ปกปิดข้อมูลการทำธุรกรรมที่ถูกควบคุมดังกล่าวหรือแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมนั้นเป็นเท็จ

ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาปรับปรุงรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งของธุรกรรมที่ถูกควบคุมนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงรายได้และรายจ่ายของคู่สัญญาฝ่ายแรกด้วย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณกำไรสุทธิที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๖๕ แห่งประมวลรัษฎากร หรือเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๗๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

เพื่อประโยชน์ในการเว้นการเก็บภาษีซ้อนตามสัญญาที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือที่สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทยได้ทำไว้กับสำนักงานเศรษฐกิจและการค้าของต่างประเทศ การพิจารณาปรับปรุงตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อตกลงว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนตามสัญญาที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือที่สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทยได้ทำไว้กับสำนักงานเศรษฐกิจและการค้าของต่างประเทศ

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการเว้นการเก็บภาษีซ้อนตามสัญญาที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศหรือที่สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทยได้ทำไว้กับสำนักงานเศรษฐกิจและการค้าของต่างประเทศ และเพื่อการป้องกันการเกิดข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการกำหนดราคาระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันเป็นการล่วงหน้า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยซึ่งมีการทำธุรกรรมด้านการพาณิชย์หรือการเงินกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เข้าลักษณะเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ อาจร้องขอให้มีการจัดทำข้อตกลงการกำหนดราคาเป็นการล่วงหน้า เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมในการหาผลตอบแทนสำหรับธุรกรรมระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันที่จะมีขึ้นภายในช่วงเวลาในอนาคตที่ได้ตกลงกันไว้

ข้อ ๑๔ ประกาศนี้ให้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

เอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ

อธิบดีกรมสรรพากร